

СЕКЦІЯ 13

ФІЛОСОФСЬКО–ГУМАНІТАРНІ ПРОБЛЕМИ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ПРОБЛЕМИ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ В АГРАРНИХ ЗВО

Аліференко А.Ю.

Науковий керівник – канд. філос. наук, доцент Мокрецова Н. Я.

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва
62483, Харківська обл., Харківський р-н, п/в «Докучаєвське-2», навчальне
містечко ХНАУ, кафедра філософії, історичних і соціальних дисциплін,
тел. (0572) 99-76-44, E-mail: dphsd.knau @gmail.com;

Проблеми культурної ресоціалізації сільської молоді зумовлені ключовими трендами сучасності: в більшості випадків життєві перспективи сільської молоді пов'язуються з міграцією в міста, чому сприяють не тільки урбанізація, а й заміщення традиційних цінностей модерністськими та постмодерністськими. Руйнування колишніх стереотипів або різкі зміни в структурі суспільства неминуче призводять до масової втрати ідентифікацій на груповому та особистісному рівнях, загострюють проблему ресоціалізації.

У сільських традиційних спільнотах молодь освоює вміння будувати взаємини, довіряти партнерам, відчувати себе частиною загального. Не випадково слово щастя пов'язане з причетністю до загальної історії хоча б маленької групи, де підвищується значимість особистості, що живе відчуваючи себе її частинкою. Міграція в місто, з одного боку викликає певні психологічні труднощі і може привести до відчуження, почуття самотності, але, з іншого – може сприяти особистісному зростанню і творчому освоєнню нових пластів культури. І тут дуже важливі знання та навички міжособистісної комунікації, яким ми навчаємося в університеті. Сюди відносяться вміння бути ефективним слухачем, вибирати відповідну комунікативний ситуації «мову» спілкування, дізнаватися, аналізувати і використовувати невербальні аспекти спілкування, створювати сприятливий комунікативний клімат і долати несприятливі обставини (наприклад, в разі спілкування з агресивним партнером), аналізувати і управляти міжособистісним конфліктом і т.п. Соціологічні дослідження показують зростання релігійності молодого покоління. Вони відзначають зростання числа осіб, які ідентифікують себе як «віруючих». При цьому релігійні практики сприймаються скоріше як особливе культурне середовище, що формує самобутній національний спосіб життя, проте важливе значення має і психологічний аспект. Адаптація до прискореного темпу життя, нестабільності потребує особливих знань з психології, філософії та релігієзнавства, які отримує молодь в аграрних ЗВО та використовує в процесі творчого саморозвитку. Сучасна особистість, не є чимось, що вже сформувалось, завершеним, але навпаки, є тим, що вона сама із себе робить: вона формується в процесі свого становлення. Особистість вибудовує траєкторію свого розвитку від пройде-ного минулого до очікуваного майбутнього, яка базується на ідеї багатоетапного життєвого циклу, що потребує певних навичок вирішення проблем та прагнення до самопізнання і самовдосконалення.